REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

Podpisnik: Vita Vidic Damjanovič
Izdajatelj: Republika Slovenija
Serijska št.: 1237820414024
Podpisano: 17.07.2026 14:37:11

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
17.7. 2026
Podpis pristojne sodne osebe:

I U 632/2022-16

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici Viti Vidic Damjanovič,

v upravnem sporu tožeče stranke:
zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, številka 090-258/2021/10 z dne 30. 11. 2021,

17. julija 2026

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Z izpodbijano odločbo je toženka odločila, da se odločba Regionalne razvojne agencije – Ljubljanske urbane regije (v nadaljevanju organ), številka 012-0005/2021/24 z dne 16. 7. 2021 odpravi v delu, ki se nanaša na vloge subjektov , , in se zavrže tožnikova zahteva z dne 26. 5. 2021 in pritožba z dne 12. 8. 2021 v tem delu in v delu, ki se nanaša na vlogo subjekta (1. točka izreka). Nadalje je delno ugodila pritožbi tožnika (prosilca) z dne 12. 8. 2021 in odločila da mora organ tožniku v roku enaintridesetih dni od vročitve te odločbe posredovati vloge v elektronski obliki, pri tem pa v štirinajstih (14) vlogah prekriti ali posredovati podatke, ki so v izpodbijani odločbi podrobno navedeni (2. točka izreka). V preostalem delu je tožnikovo pritožbo zavrnila (3. točka izreka) ter odločila, da posebni stroški v postopku reševanja pritožbe niso nastali (4. točka izreka).

2. Toženka je v odločbi povzela dotedanji potek postopka. Iz obrazložitve je razvidno, da je tožnik od organa zahteval seznanitev s celotno dokumentacijo vseh vlog, ki so bile oddane na vse javne pozive za uresničevanje ciljev strategije lokalnega razvoja LAS Za mesto in vas (v nadaljevanju LASzmv) za sofinanciranje iz sklada ESRR. Seznanitev je zahteval kot na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), izjav v vlogah prijaviteljev ter prava Republike Slovenije in Evropske Unije, in sicer v elektronski obliki, v odprtem formatu in v strojno berljivi obliki. Organ je navedel, da so sicer zahtevane informacije v elektronski obliki, vendar sam nima ustreznih informacijskih rešitev, ki bi omogočile izvedbo delnega dostopa v elektronski obliki, zato je treba dokumentacijo najprej pridobiti v fizični obliki (vse vloge s prilogami imajo skupaj 2450 strani), da lahko prekrijejo informacije, ki niso javnega značaja, nato pa dokumente znova pretvoriti v elektronsko obliko. V skladu s 17. členom Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja bi pretvorbo dokumentacije zaračunal tožniku. Organ je še pojasnil, da z dokumentacijo ni dolžan seznanjati skupščine LASzmv.

3. Tožnik je zahteval polni dostop do dokumentov, pri tem pa se je skliceval na Uredbo o pisarniškem poslovanju in Uredbo o ravnanju z dokumentarnim gradivom, Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih, vlogo s prilogama (Izjava in podpisi prijavitelja/partnerjev projekta/Pogodba o sodelovanju med vodilnim partnerjem in partnerji projekta, in elektronska verzija vloge), in na določilo, ki omogoča polno seznanitev (»To pogodbeno razmerje ali vaša prijava kot zahteva za sklenitev pogodbenega razmerja predstavlja pravno podlago za vse obdelave osebnih podatkov po tej točki.«).

4. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe nadalje izhaja, da je organ z odločbo, številka 012-0005/2021/24 z dne 16. 7. 2021 delno zavrnil zahtevo tožnika in ugotovil, da gre pri zahtevani dokumentaciji sicer za informacije javnega značaja, a se v dokumentih nahajajo osebni podatki fizičnih oseb. Pri odločitvi o tem, katere osebne podatke izločiti, je upošteval, ali gre pri informaciji za osebni podatek, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja osebne podatke, ali gre pri tem za izjemo od prostega dostopa po ZDIJZ in katere osebne podatke je potrebno izločiti in katere ne, ter zakaj. V odločbi je podrobno pojasnil, katere podatke je izločil in tožniku omogočil delni dostop. Zavrnil je tudi navedbe tožnika, da ni pravne podlage za zaračunavanje stroškov dostopa, saj vpogled v dokumentacijo ne more biti brezplačen pri delnem dostopu zaradi pretvorbe dokumentacije v fizično obliko in nazaj v elektronsko. V zvezi z argumentom o podpisanih izjavah o dovolitvi obdelave osebnih podatkov se je organ postavil na stališče, da nimajo učinka »*erga omnes*« in, da mora po uradni dolžnosti skrbeti, da v odločanju o dostopu do informacij javnega značaja ne razkrije informacij, ki jim ZDIJZ prizna posebno varstvo pred prostim dostopom.

5. Toženka je po pritožbi tožnika zoper izpodbijano odločbo ugotovila, da je bilo z odločbo, številka 090-51/2021/10 z dne 6. 4. 2021 že pravnomočno odločeno o delnem dostopu do dokumentov petih subjektov, odločba pa je bila izvršena, zato je zahtevo in pritožbo tožnika v tem delu zavrgla (1. točka izreka izpodbijane odločbe).

6. Nadalje je presojala, ali je organ prosilcu pravilno zavrnil dostop do posameznih podatkov zaradi izjeme varstva podatkov po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Ker mora po uradni dolžnosti paziti na pravilno rabo materialnega prava in v tem obsegu na varovane osebne podatke, je presojala zahtevo tožnika tudi v delu, v katerem mu je bil dostop omogočen. Ob upoštevanju navedenega je ugotovila, da dokumenti, ki jih je zahteval tožnik, obsegajo različne osebne podatke (imena in priimke fizičnih oseb, njihove funkcije oziroma delovna mesta, naslove, telefonske številke, elektronske naslove, reference in fotografije) ter da v obravnavani zadevi ni podane zakonske podlage za razkritje vseh osebnih podatkov, kar je sicer pravilno ugotovil že organ. Po uradni dolžnosti pa je ugotovila še, da za razkritje posameznih podatkov, glede katerih je organ prosilcu ugodil, ni pravne podlage. Natančno je navedla, kateri podatki in zakaj ne morejo

biti razkriti. Nadalje je sledila stališču organa, da se vlagatelji niso odpovedali zaupnosti s podpisom izjave. Slednja namreč ni bila dana za namen obdelave osebnih podatkov v postopku po ZDIJZ, ampak za druge namene.

7. V zvezi z 13. in 24. členom ZVOP-1, na katera se je skliceval pritožnik, je pojasnila, da je treba z uveljavitvijo Uredbe (EU) 2016/679 evropskega parlamenta in sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju Splošna uredba o varstvu podatkov) upoštevati določbe 9. in 32. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov. V obravnavanem primeru tudi sicer tovrstna podlaga ni uporabljiva, saj se ne nanaša na enkratno obdelavo osebnih podatkov v elektronski obliki, za katero gre v obravnavanem primeru, ampak ureja dolžnosti upravljavca osebnih podatkov in pogodbenega obdelovalca, kako na ustrezen način organizacijsko in tehnično zavarovati osebne podatke pred njihovim uničevanjem, spremembo, izgubo ali zlorabo (nepooblaščeno obdelavo).

8. Toženka je poudarila, da se v obravnavanem primeru zahteva nanaša na dokumente, ki jih je organ zahteval v zvezi z dodelitvijo javnih sredstev. Čeprav gre pri javnih pozivih za porabo javnih sredstev, slednje ne pomeni, da so prosto dostopni prav vsi podatki iz predmetnih javnih pozivov. Organ je po njenem mnenju ravnal pravilno, ko je tožniku omogočil delni dostop do zahtevanih podatkov, saj ima za to zakonito pravno podlago.

9. Opredelila se je tudi do stroškov posredovanja zahtevanih informacij. Ugotovila je, da je pretvorba dokumentov potrebna v delu, v katerem bo treba prekriti varovane osebne podatke, pri čemer je organ pravilno predhodno opozoril na plačilo materialnih stroškov za posredovanje zahtevanih informacij. Četudi slednji s podatki razpolaga v elektronski obliki, pa nima ustreznih informacijskih rešitev, ki bi mu omogočale prikrivanje podatkov neposredno v elektronski obliki. Ker pa Uredba v prvem odstavku 18. člena določa, da se za plačilo stroškov posredovanja prosilcu izda sklep, iz katerega mora biti razvidna specifikacija stroškov, je toženka odločbo organa v tem delu (3. točka izreka) v celoti odpravila.

Bistvene trditve strank upravnega spora

10. Zoper izpodbijano odločbo je tožnik vložil tožbo zaradi onemogočanja digitalnega polnega dostopa, neustavnosti podlag in kršitev prava EU pri seznanitvi z digitalnimi vlogami z odpovedjo zaupnosti vlagateljev na razpisih LASzmv iz sklada ESRR. Naslovnemu sodišču predlaga, da (1) izpodbijano odločbo odpravi in (2) pozove Ustavno sodišče k presoji ustavnosti obstoječe zakonodaje glede neposrednosti seznanitve z IKT tehnologijo in orodji ter mu (3) povrne „administrativne stroške" v višini 450 EUR.

11. V tožbi med drugim navaja, da so se vsi vlagatelji, ki so dali vloge na razpisih LASzmv, pisno odpovedali zaupnosti, kar je bil tudi pogoj za popolnost vloge. Meni, da so vsi projekti in gradiva javnega značaja in večinsko financirani iz javnih sredstev. Zatrjuje, da razlogi za (zgolj) delni dostop do dokumentacije, ki jih je navedla toženka, nimajo pravne podlage. Polni digitalni dostop je po njegovem mnenju urejen z določbami (1) Uredbe o pisarniškem poslovanju in o dolžnostih upravnih organov do dokumentarnega gradiva, Uradni list RS številka 72/1994 z dne 24. 11. 1994 (v nadaljevanju Uredba 72/1994), (2) Uredbe o poslovanju organov javne uprave z dokumentarnim gradivom, Uradni list RS številka 91/2001 z dne 16. 11. 2001 (v nadaljevanju Uredba 91/2001) in (3) Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (v nadaljevanju ZVDAGA). Hkrati izjave ter podpisi prijaviteljev in partnerjev projekta omogočajo polno seznanitev s podatki, saj samo pogodbeno razmerje predstavlja pravno podlago za vse obdelave osebnih podatkov.

12. Toženka v odgovoru zavrača navedbe tožnika kot brezpredmetne, saj zahtevane informacije niso na voljo v odprtem formatu in v strojno berljivi obliki oziroma ne gre za metapodatke. Vloge ne predstavljajo informacij, ki opisujejo zbirko podatkov in storitve v zvezi s podatki ter omogočajo njihovo iskanje, evidentiranje in uporabo in niso strukturirane v strojno berljivi obliki oziroma v odprtem formatu, temveč gre za vloge, ki so bile posredovane organu na javni poziv. Sklicuje se na ZDIJZ in navaja, da elektronski zapis nujno ne predstavlja posredovanja dokumentov na elektronski naslov prosilca, ampak posredovanje »elektronskega zapisa« obsega tudi posredovanje fizičnega nosilca podatkov, kjer so podatki zabeleženi v elektronski obliki. Poudarja, da organ ne razpolaga z ustreznimi informacijskimi rešitvami, ki bi omogočale izvedbo delnega dostopa neposredno v elektronski obliki. Toženka nadalje navaja, da dejstvo, da se vloge obravnavajo javno in da so projekti večinoma financirani iz javnih sredstev ne pomeni, da so prosto dostopni vsi podatki iz vlog. Prav tako se izjave o »nezaupnosti« prijaviteljev na razpis ne nanašajo na splošno javnost, ampak le na obdelavo osebnih podatkov v okviru organov, ki obravnavajo vloge. Ker so v dokumentih tudi varovani osebni podatki, vztraja pri (zgolj) delnem dostopu.

13. V vlogi z dne 12. 8. 2022 tožnik vztraja, da gre za javno dostopne podatke, s čimer so bili seznanjeni vsi partnerji in sodelujoči v projektih. Poudari še, da je glede na prizadevanja o digitalni preobrazbi nesmiselno tiskati več tisoč strani na papir in ročno prekrivati nekaj podatkov, ki naj bi bili zaupni ter vse skupaj nato ponovno digitalizirati.

O sojenju brez glavne obravnave

14. V tej zadevi je tožnik odločbo izpodbijal izključno zaradi nepravilne uporabe materialnega prava, s čimer je uveljavljal izpodbojni razlog iz 1. točke prvega

odstavka 27. člena ZUS-1.[1] Relevantno dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijani upravni akt, tako ni sporno. Sporna je namreč le pravna presoja, ali zahtevani podatki predstavljajo prosto dostopne informacije ali pa so izvzeti od prostega dostopa zaradi izjeme varstva osebnih podatkov. Svoje pravno stališče sta imeli obe stranki možnost podati v vlogah ter se tudi odzvati na drugačna pravna stališča. Glede na navedeno je sodišče odločilo, da izvedba glavne obravnave ni potrebna (prvi odstavek 59. člena Zakona o upravnem sporu - nadaljevanju ZUS-1).Toženka se je v odgovoru na tožbo glavni obravnavi tudi izrecno odpovedala.

Presoja sodišča

15. Tožba ni utemeljena.

16. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njegove razloge (drugi odstavek 71. člena ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja naslednje.

17. Predmet presoje v obravnavani zadevi je izpodbijana odločba, s katero je bila delno zavrnjena pritožba tožnika zoper odločbo o delni zavrnitvi zahteve za dostop do informacij javnega značaja. Med strankama ni sporno, da predstavljajo zahtevani dokumenti informacijo javnega značaja in da je toženka tožniku omogočila delni dostop do zahtevanih informacij, sporno pa je, ali bi morala tožniku omogočiti dostop tudi do preostalih zahtevanih podatkov.

18. Po presoji sodišča je toženka pravilno odločila, da gre v primeru prosilčeve zahteve za dokumente, ki ustrezajo definiciji informacije javnega značaja v smislu prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, saj je predmet le-te dokumentacija vlagateljev, ki jih je v okviru postopkov javnih razpisov dobil in obravnaval organ. Zato je v nadaljevanju tudi pravilno ugotavljala, ali je, in če, iz katerih razlogov, potrebno dostop do teh informacij (delno) omejiti.

19. V 6. členu ZDIJZ so določene izjeme, ki pomenijo, da v zakonsko določenih primerih organ informacij ni dolžan posredovati prosilcu. Ena od izjem je predvidena v tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Po prvi točki 4. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov je osebni podatek katerakoli informacija v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom, pri čemer je določljiv posameznik tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z

1 Po 1. točki prvega odstavka 27. člena ZUS-1 se sme upravni akt izpodbijati, če v postopku za izdajo upravnega akta zakon, na zakon oprt predpis ali drug zakonito izdan predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, ni bil uporabljen ali ni bil pravilno uporabljen.

navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika.

20. V 7. členu ZDIJZ je v zvezi z delnim dostopom določeno, da če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije iz 6. člena tega zakona in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, pooblaščena oseba organa izloči te informacije iz dokumenta ter seznani prosilca z vsebino oziroma mu omogoči ponovno uporabo preostalega dela dokumenta.

21. Po presoji sodišča je toženka natančno in obširno pojasnila, katere podatke je štela za osebne podatke in se iz tega razloga odločila zgolj za delni dostop tožnika do zahtevanih informacij. Tovrstno odločitev sodišče v celoti sprejema in se v izogib ponavljanju nanjo tudi sklicuje. Tožnik tudi sicer zgolj pavšalno navaja, da toženka nima zakonitih razlogov za delni dostop, pri čemer ne specificira zakaj. Tako se nekonkretizirano sklicuje na določbe Uredbe 72/1994, Uredbe 91/2001, ZVDAGA in izjavo vlagateljev, s katero naj bi se odpovedali zaupnosti podatkov. Sodišče mu posledično lahko zgolj na splošno pojasni, da Uredba 72/1994 določa pravila pisarniškega poslovanja, zlasti način evidentiranja, klasificiranja, spremljanja rokov reševanja upravnih nalog in hranjenja dokumentarnega gradiva, Uredba 91/2001 določa pravila za poslovanje organov javne uprave pri sprejemanju in pregledovanju pošte, ravnanju z vlogami strank, evidentiranju, klasificiranju in signiranju zadev, dosjejev ter dokumentov, spremljanju rokov reševanja upravnih nalog, odpravi pošte ter hrambi dokumentarnega gradiva, ki ga prejmejo organi javne uprave ali nastane pri njihovem delu, ZVDAGA pa ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, veljavnost oziroma dokazno vrednost takega gradiva, varstvo javnega in zasebnega arhivskega gradiva, kot kulturnega spomenika, dostop do arhivskega gradiva v arhivih in pogoje za njegovo uporabo, naloge javne arhivske službe in nadzor nad izvajanjem tega zakona ter predpisov, izdanih na njegovi podlagi. Navedeni predpisi se tako ne nanašajo na vprašanje dopustitve (polnega) dostopa do zahtevane dokumentacije. Slednje ureja ZDIJZ. Posledično tožnik s tožbenimi očitki, ki so tudi sicer nekonkretizirani, ne more uspeti. Neutemeljeno je nadalje njegovo vztrajanje na stališču, da izjava, ki so jo podpisali vlagatelji, omogoča polno seznanitev s podatki. Kot je pravilno ugotovila že toženka se namreč izjava nanaša na obdelavo osebnih podatkov za namen obravnave vloge, kar pa ne pomeni, da so vlagatelji podali soglasje, da se z osebnimi podatki seznani javnost.

22. Glede na navedeno sodišče ugotavlja, da je toženka skrbno presodila vse dokumente, na katere se prosilčeva zahteva nanaša. Pri tem je jasno in natančno pojasnila obstoj posameznih izjem za vsak dokument posebej. Tožbeni ugovor, da ni zakonite podlage za delni dostop, tako ni utemeljen.

23. V zvezi s tožbenimi očitki, ki se nanašajo na digitalni dostop, velja poudariti, da je v 5. členu ZDIJZ uzakonjeno načelo prostega dostopa do informacij javnega

značaja. Vsak prosilec ima tako pravico od organa pridobiti informacijo javnega značaja na način, da jo pridobi na vpogled, ali da pridobi njen prepis, fotokopijo, ali njen elektronski zapis (drugi odstavek 5. člena ZDIJZ). Organ mora sicer v čim večji meri zagotavljati informacije javnega značaja v elektronski obliki, kar je v konkretnem primeru organ tudi storil. Ker ni razpolagal z ustreznimi informacijskimi rešitvami, ki bi omogočale izvedbo delnega dostopa neposredno v elektronski obliki, je tako najprej dokumentacijo pretvoril v fizično obliko, izbrisal posamezne podatke, ki predstavljajo izjemo, ter nato vse skupaj ponovno pretvoril v elektronsko obliko in dokumentacijo posredoval tožniku. Toženka je nadalje ob delni ugoditvi pritožbi organu naložila, naj tožniku po prikritju izrecno specificiranih podatkov posreduje še dodatno dokumentacijo, tudi tokrat v elektronski obliki (tako 2. točka izpodbijane odločbe). Tožnik v tožbi zahteva predložitev vse zahtevane dokumentacije brez izjem, pri čemer se je o neutemeljenosti takšne zahteve sodišče že izreklo. Hkrati v tožbi poudarja tudi nesmiselnost stroškov, nastalih s prikrivanjem posameznih podatkov, s čimer tožnik prav tako ne more uspeti. Toženka je namreč odločbo organa v tem delu odpravila in mu izrecno naložila, naj o stroških odloči s posebnim sklepom, zoper katerega bo tožnik imel pravico do pritožbe.

24. Tožnik v tožbi nadalje sodišču smiselno predlaga naj pred ustavnim sodiščem zahteva presojo ustavnosti obstoječe zakonodaje glede neposrednosti seznanitve z IKT tehnologijo in orodji, vendar očitka z ničemer ne konkretizira, zato odgovor na tovrstni predlog ni mogoč. Tožnik namreč ne pojasni, katero zakonodajo ima v mislih in katero ustavno načelo naj bi bilo z njo kršeno.

25. Glede na navedeno je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

26. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo ni dovoljena pritožba (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 17. julij 2026

Višja sodnica:

Vita Vidic Damjanovič